

ZAKON
O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE
SRBIJE I REPUBLIKE TURSKE O IZRUČENJU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Republike Turske o izručenju, potpisan 5. juna 2013. godine u Beogradu, u originalu na srpskom, turskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

UGOVOR
IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE TURSKJE
O IZRUČENJU

PREAMBULA

Republika Srbija i Republika Turska (u daljem tekstu: Strane ugovornice);

Uzimajući u obzir želju za aktivnim učešćem u procesu saradnje u Evropi;

U težnji za daljim razvijanjem i jačanjem bilateralnih odnosa u duhu postojećeg prijateljstva i saradnje u vezi sa izručenjem između dve zemlje;

Saglasile su se sledeće:

GLAVA I

OPŠTA NAČELA

Član 1.

Obaveza izručenja

1. Strane ugovornice se obavezuju da će, u skladu sa odredbama i uslovima predviđenim ovim ugovorom, izručivati jedna drugoj sva lica koja se gone zbog izvršenog krivičnog dela ili koja se traže zbog izvršenja kazne ili naloga za pritvor.

2. U smislu ovog ugovora, izraz „nalog za pritvor” znači svaki nalog koji uključuje lišenje slobode koji je izdao krivični sud uz ili umesto kazne zatvora.

Član 2.

Krivična dela za koja se vrši izručenje

1. Izručenje će se vršiti za krivična dela za koja je prema zakonodavstvu strane molilje i zamoljene strane propisana kazna lišenja slobode ili nalog za pritvor od najmanje godinu dana ili teža kazna.

2. Kada su osuda i kazna zatvora ili nalog za pritvor izrečeni na teritoriji strane molilje, trajanje izrečene kazne mora da bude najmanje šest meseci.

Član 3.

Politička krivična dela

1. Izručenje se neće odobriti za dela koja su, prema oceni zamoljene strane, politička krivična dela ili dela povezana sa političkim krivičnim delom.

2. Izručenje se neće odobriti i ako je u zamoljenoj strani s razlogom zasnovano mišljenje da je izručenje zatraženo zbog krivičnog dela iz opšteg prava radi gonjenja ili kažnjavanja lica zbog rasne pripadnosti, veroispovesti, nacionalnosti ili političkih ubeđenja, ili ako se smatra da bi položaj tog lica bio pogoršan iz ovih razloga.

3. U smislu ovog ugovora, neće se smatrati političkim krivičnim delom atentat ili pokušaj atentata na šefa države ili člana njegove porodice.

4. Primena ovog člana ne dira u obaveze koje su Strane ugovornice preuzele ili će preuzeti na osnovu bilo kog multilateralnog sporazuma.

Član 4.

Vojna krivična dela

Izručenje zbog povrede vojnih dužnosti koje ne spadaju u krivična dela iz opšteg prava isključuje se iz primene ovog ugovora.

Član 5.

Fiskalna krivična dela

1. Za krivična dela koja se odnose na takse, poreske, carinske i devizne prekršaje izručenje će se odobriti između Strana ugovornica u skladu sa odredbama ovog ugovora, za dela koja, prema zakonodavstvu zamoljene strane, odgovaraju krivičnom delu iste prirode.

2. Izručenje se ne može odbiti zato što zakonodavstvo zamoljene strane ne propisuje istu vrstu taksa ili poreza ili ne sadrži istu vrstu propisa u oblasti taksenih, poreskih, carinskih ili deviznih prekršaja kao zakonodavstvo strane molilje.

Član 6.

Izručenje državljana

1. (a) Svaka Strana ugovornica će odbiti da izruči svoje državljane.

(b) Svojestvo državljanina biće ocenjeno u trenutku donošenja odluke o izručenju. Ako traženo lice bude primljeno u državljanstvo zamoljene strane u vremenu između donošenja odluke i datuma predviđenog za predaju, zamoljena strana se može pozvati na odredbu iz stava 1. ovoga člana.

2. U slučaju iz stava 1. ovoga člana zamoljena strana može na zahtev strane molilje da predmet preda svojim nadležnim organima u cilju pokretanja krivičnog postupka, ako su ispunjeni uslovi za to. U tom cilju, spisi, podaci i predmeti koji se odnose na krivično delo biće dostavljeni na način predviđen u članu 14. stav 1. Strana molilja će biti obavještena o odluci koja je doneta povodom njenog zahteva.

Član 7.

Mesto izvršenja

1. Zamoljena strana može da odbije da izruči lice koje se traži zbog krivičnog delo koje je, po njenom zakonodavstvu, u celini ili delimično izvršeno na njenoj teritoriji ili na mestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom.

2. U slučaju da je krivično delo zbog kojeg je podnet zahtev za izručenje izvršeno van teritorije strane molilje, izručenje se može odbiti samo ako zakonodavstvo zamoljene strane ne dozvoljava krivično gonjenje zbog istog dela koje je izvršeno van njene teritorije ili ne odobrava izručenje za krivično delo koje je predmet zahteva.

Član 8.

Krivično gonjenje zbog istih dela

Zamoljena strana može da odbije izručenje lica koje se traži ako se ovo lice krivično goni za delo ili dela zbog kojih se traži izručenje.

Član 9.

Ne bis in idem

Izručenje se neće odobriti ako su nadležni organi zamoljene strane već pravosnažno osudili lice za delo ili dela zbog kojih se traži izručenje. Izručenje se može odbiti ako su nadležni organi zamoljene strane odlučili da ne pokrenu ili da obustave krivično gonjenje za isto ili ista dela.

Član 10.

Zastarelost

Izručenje se neće odobriti ako je nastupila zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne, prema zakonodavstvu strane molilje ili zamoljene strane.

Član 11.

Smrtna kazna

Ukoliko je prema zakonodavstvu strane molilje za delo za koje se traži izručenje propisana smrtna kazna, a zakonodavstvo zamoljene strane za to delo ne propisuje smrtnu kaznu ili se ona u njoj uglavnom ne izvršava, izručenje se može odobriti samo ako strana molilja pruži garancije koje su po oceni zamoljene strane dovoljne da smrtna kazna neće biti izvršena.

Član 12.

Presude izrečene u odsustvu

1. Ako jedna Strana ugovornica zatraži izručenje jednog lica u cilju izvršenja kazne ili naloga za pritvor izrečenih odlukom donetom protiv tog lica u njegovom odsustvu, zamoljena strana može odbiti izručenje u tom cilju ako, po njenom mišljenju, postupak suđenja nije zadovoljio minimum prava na odbranu koja se priznaju svakom licu optuženom za krivično delo. Međutim, izručenje će se odobriti ako strana molilja pruži dovoljna uverenja da će se licu čije se izručenje traži, garantovati pravo na ponovni sudski postupak koji štiti pravo na odbranu. Ova odluka dozvoljava strani molilji ili da izvrši donetu presudu, ako se osuđeno lice tome ne protivi, ili da, u suprotnom, krivično goni izručeno lice.

2. Kada zamoljena strana obavesti lice čije se izručenje traži o presudi koja je doneta protiv njega u njegovom odsustvu, strana molilja neće smatrati ovo saopštenje kao zvanično obaveštenje u svrhu krivičnog postupka u toj državi.

Član 13.

Amnestija ili pomilovanje

Izručenje se neće odobriti za krivično delo za koje je data amnestija ili pomilovanje u zamoljenoj strani, ako je ta strana nadležna da goni za to krivično delo prema svom krivičnom zakonodavstvu.

GLAVA II

POSTUPAK PREDAJE

Član 14.

Zamolnica i prpratna dokumentacija

1. Zamolnica se sastavlja u pisanoj formi i upućuje se od strane Ministarstva pravde strane molilje Ministarstvu pravde zamoljene strane. Međutim, komunikacija diplomatskim putem ovim nije isključena.

2. Uz zamolnicu se prilaže:

a) izvornik ili overena kopija odluke kojom je izrečena kazna ili naloga za pritvaranje koji može odmah da se izvrši ili naloga za hapšenje ili drugog naloga koji ima isto dejstvo i koji je izdat u skladu sa postupkom propisanim zakonom strane molilje;

b) opis krivičnih dela zbog kojih se izručenje traži, vreme i mesto izvršenja dela, pravna kvalifikacija, kao i tekst zakonskih odredaba koje se na njih odnose, koji se moraju navesti što je moguće preciznije;

v) prepis zakonskih odredaba koje se primenjuju na dela ili, u slučaju da to nije moguće, izjavu o pravu koje se primenjuje, kao i što precizniji opis lica koje se traži i svako drugo obaveštenje pogodno za utvrđivanje njegovog identiteta i državljanstva.

3. Zamolnice za izručenje i propratna dokumentacija podnose se na jeziku strane molilje sa overenim prevodom na jezik zamoljene strane.

Član 15.

Dodatne informacije

Ukoliko su informacije koje je dostavila strana molilja nedovoljne da bi zamoljena strana mogla da donese odluku u skladu sa ovim ugovorom, ona će zatražiti neophodne dodatne informacije i može da odredi rok u kome bi trebalo da joj se ove informacije dostave.

Član 16.

Privremeno pritvaranje

1. U hitnim slučajevima strana molilja može da zatraži privremeno pritvaranje traženog lica. Zamoljena strana će o tome odlučiti u skladu sa svojim zakonodavstvom.

2. U zahtevu za privremeno pritvaranje navešće se postojanje jednog od dokumenata iz člana 14. stav 2. (a) i da postoji namera da se pošalje zahtev za izručenje. Takođe, navešće se krivično delo za koje se izručenje traži, vreme i mesto izvršenja, kao i, u meri u kojoj je to moguće, što precizniji opis traženog lica.

3. Zahtev za privremeno pritvaranje biće podnet u pisanom obliku, faksom ili na drugi način koji ostavlja pisani trag, preko ministarstava pravde Strana ugovornica ili diplomatskim putem. Strana molilja će bez odlaganja biti obaveštena o odluci koja je doneta povodom njenog zahteva.

4. U hitnim slučajevima, nadležni organi Strana ugovornica mogu poslati zahtev za privremeno pritvaranje i putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

5. Privremeni pritvor se može ukinuti ako zamolnica za izručenje i dokumenti navedeni u članu 14. ne budu dostavljeni zamoljenoj strani u roku od 40 dana od dana pritvaranja. Rok ne može, ni u kom slučaju, da pređe 60 dana od dana pritvaranja. Privremeno puštanje na slobodu uvek je moguće ako je zamoljena strana preduzela sve mere koje smatra neophodnim za sprečavanje bekstva traženog lica.

6. Puštanje na slobodu neće sprečiti ponovno pritvaranje i izručenje ako zamolnica za izručenje bude kasnije dostavljena.

Član 17.

Sticaj više zahteva

Ako izručenje traže istovremeno jedna Strana ugovornica i druga država ili više država, bilo zbog istog ili različitih dela, zamoljena strana će doneti odluku uzimajući u obzir sve okolnosti, a pre svega relativnu težinu krivičnih dela, mesto izvršenja, redosled podnošenja zahteva, državljanstvo traženog lica i mogućnost naknadnog izručenja u drugu državu.

Član 18.

Predaja lica koje se izručuje

1. Zamoljena strana obavestiće stranu molilju, na način predviđen u članu 14. stav 1, o svojoj odluci o izručenju.

2. Svako potpuno ili delimično odbijanje zahteva mora da bude obrazloženo.

3. Ako se izručenje odobri, strana molilja će biti obaveštena o mestu i datumu predaje i o dužini pritvora u kome se nalazilo traženo lice radi izručenja.

4. Ako u skladu sa stavom 5. ovog člana, traženo lice nije preuzeto utvrđenog dana, ono može biti pušteno na slobodu kada istekne 30 dana. Zamoljena strana može da odbije izručenje zbog istog dela.

5. Ako Strana ugovornica iz razloga na koje ne može da utiče ne preda ili ne preuzme lice čije je izručenje odobreno, mora da o tome obavesti drugu Stranu ugovornicu. Strane ugovornice će se dogovoriti o novom datumu predaje i tada će se primeniti odredbe iz stava 4. ovog člana.

Član 19.

Odložena ili uslovna predaja

1. Zamoljena strana može, nakon što je donela odluku po zamolnici za izručenje, da predaju lica koje se u toj državi goni ili je već osuđeno zbog nekog drugog krivičnog dela, a ne onog za koje je traženo izručenje, odloži dok protiv tog lica ne sprovede krivični postupak ili ono ne izdrži kaznu koja mu je izrečena na njenoj teritoriji.

2. Zamoljena strana može da, umesto da odloži predaju, privremeno preda traženo lice strani molilji u skladu sa uslovima o kojima će se zajednički dogovoriti Strane ugovornice.

Član 20.

Predaja predmeta

1. Na zahtev strane molilje, zamoljena strana će zapleniti i predati, u meri u kojoj to dozvoljava njeno zakonodavstvo, predmete koji bi mogli da:

(a) posluže kao dokazni materijal, ili

(b) potiču od krivičnog dela, a koji se u času lišenja slobode nađu kod traženog lica ili budu naknadno otkriveni.

2. Predmeti navedeni u stavu 1. ovoga člana biće predati čak i ako izručenje, nakon što je odobreno, ne može biti izvršeno usled smrti ili bekstva traženog lica.

3. Ako navedeni predmeti podležu zapleni ili oduzimanju na teritoriji zamoljene strane, ona može, u vezi sa krivičnim postupcima koji su u toku, da ih privremeno zadrži ili preda pod uslovom da budu vraćeni.

4. Ovim se ne dira u prava zamoljene strane ili trećih lica na tom predmetu. Ako postoje takva prava, predmet će, po završetku suđenja, biti vraćen zamoljenoj strani što je moguće pre i besplatno.

Član 21.

Postupak

Ako ovim ugovorom nije drugačije predviđeno, na postupak izručenja i privremenog pritvaranja primeniće se samo zakonodavstvo zamoljene strane.

GLAVA 3

DEJSTVO PREDAJE

Član 22.

Načelo specijalnosti

1. Izručeno lice neće biti gonjeno, osuđeno ili lišeno slobode radi izvršenja kazne ili naloga za pritvaranje, niti podvrgnuto bilo kakvom drugom obliku ograničenja lične slobode za bilo koje delo izvršeno pre predaje, a koje nije predmet izručenja, osim u sledećim slučajevima:

(a) ako Strana ugovornica koja ga je izručila na to pristane. U tu svrhu biće podnet zahtev sa priložima predviđen u članu 14. i sudski zapisnik sa izjavom izručenog lica u odnosu na to delo. Saglasnost će se dati ako krivično delo za koje se traži izručenje podleže izručenju prema odredbama ovog ugovora;

(b) ako to lice, iako je imalo mogućnost, nije napustilo teritoriju Strane ugovornice kojoj je bilo predato u roku od 45 dana od njegovog konačnog puštanja na slobodu, ili se u nju ponovo vratilo.

2. Međutim, strana molilja može da preduzme sve neophodne mere radi, s jedne strane, eventualnog vraćanja sa teritorije i, sa druge strane, prekida zastarelosti u skladu sa svojim zakonodavstvom, uključujući i suđenje u odsustvu.

3. Ako se za vreme postupka izmeni pravna kvalifikacija dela, izručeno lice može biti gonjeno ili osuđeno samo u meri u kojoj sastavni elementi nove pravne kvalifikacije krivičnog dela dopuštaju izručenje.

Član 23.

Izručenje u korist treće države

Osim u slučaju predviđenom u stavu 1 (b) člana 22, strana molilja neće, bez pristanka zamoljene strane, predati nekoj trećoj državi lice koje je predato strani molilji a koje je traženo od strane treće države u vezi sa krivičnim delima počinjenim pre njegove predaje. Zamoljena strana može da traži da joj se dostave dokumenta predviđena u članu 14. stav 2.

Član 24.

Tranzit

1. Tranzit lica koje treba da izruči treća država jednoj od Strana ugovornica, preko teritorije druge Strane ugovornice, biće odobren pod istim uslovima kao i izručenje, osim ako ovaj ugovor drugačije ne predviđa.

2. Molba za tranzit preko teritorije Strane ugovornice treba da sadrži sve podatke iz člana 14. ovog ugovora.

3. Zamoljena strana može da odbije molbu za tranzit preko svoje teritorije ako se radi o licu protiv koga se u toj državi vodi krivični postupak ili je protiv njega izrečena osuđujuća presuda koja nije izvršena ili ako bi tranzit mogao da nanese štetu interesima te države.

4. Bez saglasnosti Strane ugovornice koja je odobrila izručenje traženog lica, Strana ugovornica preko čije teritorije se vrši njegov tranzit ne sme to lice da goni niti da prema njemu izvrši krivičnu sankciju zbog dela koja su izvršena pre tranzita.

5. U toku tranzita, zamoljena strana će lice koje se sprovodi držati u pritvoru.

Član 25.

1. Ako je pri izvršenju izručenja jedno lice potrebno prevesti iz treće države na teritoriju Strane ugovornice vazdušnim putem, bez međusletanja, preko teritorije druge Strane ugovornice, nije potrebno izričito odobrenje Strane ugovornice preko čije teritorije se let obavlja. Strana molilja će obavestiti tu Stranu o postojanju jedne od isprava iz člana 14. stav 2. ovog ugovora, kao i da lice koje se prevozi nije državljanin Strane ugovornice preko čije teritorije se obavlja let, kao i da se to lice ne goni zbog političkog ili vojnog krivičnog dela.

2. U slučaju nepredviđenog međusletanja na teritoriju države preko čije teritorije se obavlja let, obaveštenje iz stava 1. ovog člana ima ista dejstva kao i molba za privremeno pritvaranje predviđena u članu 16. ovog ugovora.

GLAVA 4

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 26.

Troškovi

1. Troškove nastale na teritoriji zamoljene strane u vezi sa izručenjem snosiće ta strana.

2. Troškove tranzita snosi strana molilja.

Član 27.

Područje primene

1. Odredbe ovog ugovora primenjuju se i na zamolnice koje se odnose na dela izvršena pre stupanja na snagu ovog ugovora.

2. Ovaj ugovor ne dira u obaveze Strana ugovornica koje proizilaze iz multilateralnih ugovora.

Član 28.

Stupanje na snagu

Ovaj ugovor podleže potvrđivanju. Ugovor stupa na snagu po isteku trideset dana od dana razmene instrumenata potvrđivanja diplomatskim putem i ostaće na snazi neodređeno vreme.

Član 29.

Stupanjem na snagu ovog ugovora, između Republike Srbije i Republike Turske prestaje da važi Konvencija o izdavanju između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Republike Turske od 17. novembra 1973. godine.

Član 30.

Raskid

Svaka Strana ugovornica može raskinuti ovaj ugovor dostavljanjem pisanog obaveštenja drugoj strani, šest meseci unapred.

U potvrdu navedenog, ministri Strana ugovornica su potpisali ovaj ugovor.

Sačinjeno u Beogradu, dana 5. juna 2013. godine, u dva originalna primerka na srpskom, turskom i engleskom jeziku.

Srpska, turska, i engleska verzija ovog ugovora podjednako su verodostojne. U slučaju razlike u tumačenju, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

Za
Republiku Srbiju
Nikola Selaković
Ministar pravde i državne uprave

Za
Republiku Tursku
Sadulah Ergin
Ministar pravde

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Republike Turske o izručenju, sadržan je članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije prema kojoj je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZA POTVRĐIVANJE UGOVORA

Pitanje izručenja okrivljenih i osuđenih lica između Republike Srbije i Republike Turske, sada je regulisano Konvencijom o izdavanju između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Republike Turske od 17. novembra 1973. godine.

Zaključenjem novog bilateralnog ugovora između Republike Srbije i Republike Turske o izručenju, stvoriće se uslovi za čvršću, obavezniju i efikasniju pravnu saradnju, kako lica koja se krivično gone u jednoj državi ili su u njoj osuđena zbog krivičnog dela, ne bi begstvom u drugu državu izbegla vođenje krivičnog postupka ili izdržavanja kazne, a što sve za krajni cilj ima suzbijanje kriminala.

III. OCENA POTREBE FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za primenu ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.